

rigtige ud fra sociale kriterier og ud fra adfærdsmæssige hensyn.

Men vi synes, at det er et problem, at Venstre vælger tre mere eller mindre tilfældigt valgte operationer, som på en eller anden måde stikker af fra hr. Jørgen Winthers normalitetsbegreb, og så tager dem ud fuldstændig uden sammenhæng og foreslår enten stop for behandlingen eller indførelse af brugerbetaling på disse tre tilfældigt valgte områder.

Jeg synes også, der er det problem i det, som Venstre slet ikke har gidet beskæftige sig med i forbindelse med udarbejdelsen af dette forslag: At hvis man først begynder at opkræve brugerbetaling for visse ydelser leveret af det offentlige sundhedssystem på de offentlige hospitaler, hvad er så principperne? Er der ikke tale om, at det i virkeligheden er ideologisk, at Venstre ønsker noget mere, men det har man ikke taget stilling til? Det er i hvert fald ikke noget, vi ønsker at medvirke til.

Det kunne også være, at Venstre ønskede, at man skulle henvise bestemte patientgrupper til de private hospitaler, at der ligger et ønske om at fremme privathospitaler; men det er heller ikke noget, man åbent har taget stilling til.

Så vil vi alt i alt sige, at vi godt vil diskutere emnerne, men det skal ske i en sammenhæng, det skal ske ud fra nogle helhedsvurderinger og det skal ske med åbne kort, hvor man diskuterer brugerbetaling ærligt, og hvor man snakker om privathospitaler, hvis det er det, man ønsker at fremme, ikke ved at plukke tre tilfældige ting ud og fremsætte forslag om det.

Afslutningsvis synes jeg, det var interessant at høre fra hr. Jens Vibjerg og Venstre, at det frie sygehusvalg nu gør det svært for amterne at styre deres egne forhold. Jeg havde egentlig den opfattelse, at Venstre gik ind for decentralisering og for at lægge tingene ud, så det ikke var staten, der afgjorde dem. Nu hører vi altså, at det, Venstre også går ind for, nemlig det frie sygehusvalg, kommer på tværs af decentraliseringen. Der er muligvis et par modsætninger i Venstres politik, som man kunne anbefale partiet at nedsætte en studiekreds omkring.

Dorit Myltoft (RV):

Da partiets ordfører i denne sag, fru Vibeke Peschardt, ikke kan være til stede, skal jeg fremkomme med følgende:

Venstre vil indføre betaling for visse typer ydelser i det offentlige sygehusvæsen. Det drejer sig om refertilisation, rituel omskæring og insemination af lesbiske kvinder.

I Det Radikale Venstre mener vi, at det er amterne selv, der bestemmer, om de vil tilbyde behandlinger af denne type. Det troede vi også et stort kommunalpolitisk parti som Venstre mente.

I øvrigt betyder de nævnte operationer stort set ingenting på de offentlige budgetter. Derfor kan det ikke være besparelsesgrunde, der ligger bag forslaget. Vi synes, at forslaget smager sådan lidt af borgerlig moralsk forargelse over, at nogle mennesker fortryder, at de er blevet steriliseret, og – med et lille kulturelt gys – hvorfor skal drengebørn omskæres, når de bor i Danmark?

Det Radikale Venstre kan ikke støtte forslaget.

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg skal sige, at i Fremskridtspartiet har vi den holdning, at ved kosmetiske operationer, aborter, der ikke er lægeordnede, insemineringer og andre behandlinger, der ikke er lægeligt begrundede, bør det være sådan, at det offentlige ikke betaler.

»Det understreges, at ingen kommer til at betale ved sygdom«. Det er et citat fra vort meget korte principprogram, og derfor siger det sig selv, at vor holdning umiddelbart er positiv over for Venstres forslag her.

Dog vil vi sige, at der er nogle ting, der skal ændres under udvalgsbehandlingen. Vi mener, at der for sådan noget som kunstig befrugtning skal indføres hel eller delvis brugerbetaling – helst hel, hvis man kunne få flertal for det. Og da kan vi ikke gøre forskel på, om det er lesbiske kvinder eller andre. Vi ønsker ikke at diskriminere her, så vi mener, at det må være hele feltet, der skal have brugerbetaling.

Derudover skal jeg så sige, at, som jeg var inde på tidligere, at vi føler, at det er meget positivt, at man åbner sig fra Venstre, hvad angår at regulere over for amterne. Det er jo det, der er tilfældet her. Det behøver vi ikke at diskutere i langdrag, sådan er det, og det synes vi er en åbning til den rigtige side, at vi nu begynder at se på, om vi ikke kan gå mere ind og styre amternes såkaldte selvbestemmelsesret. Jeg synes, at amterne på en del områder har bevist, at de ikke lever op til at kunne administrere denne selvbestemmelsesret. Så vi ser altså positivt på spørgsmålet.

Jeg må sige, at ligesom den konservative ordfører havde jeg netop noteret den debat, vi havde på et tidligere tidspunkt, om det frie skolevalg og modersmålsundervisning osv., fordi jeg